

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 559 יום ה' 9 בדצמבר 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

החלטות מיסוי – חדשות סעיף 104 ב // אי שינוי סכום מחזור העסקאות לפי תקנה 20 לתקנות מע"מ // תזכיר תיקון 16 לחוק השקעות משותפות בנאמנות

מותר הרשות מהתושב

מ"ה – מיהו "תושב הצפון" // מ"ה – ניצול לרעה של הכח המצוי בידי פקיד שומה !? // מע"מ – עיכוב גביה מנימוקים רפואיים
"נר ראשון" של רשות המסים // סרט בורקס // ועדת הכספים: להכיר בהוצאות האש"ל // ראשי רשת רוי"ח MGI מגיעים לארץ

החלטות מיסוי חדשות – סעיף 104 ב

◆ בנושא: העברת מניות בין חברות אחיות לפי סעיף 104 ב(ו) לפקודה - החלטת מיסוי בהסכם: https://www.shaam.gov.il/TMMISUYINT/fr_mShowLinkedAbs.aspx?num=20100018
◆ בנושא: העברת מניות לחברה ישראלית לפי סעיף 104 ב לפקודה- החלטת מיסוי בהסכם: https://www.shaam.gov.il/TMMISUYINT/fr_mShowLinkedAbs.aspx?num=20100019

◆ באתר רשות המסים פורסמו 3 החלטות מיסוי חדשות. לנוחיותכם, רצ"ב נושאי ההחלטות וקישורים ישירות:
◆ בנושא: העברת נכסים - העברת מניות לחברה זרה לפי הוראות סעיף 104 ב לפקודה – החלטת מיסוי בהסכם: https://www.shaam.gov.il/TMMISUYINT/fr_mShowLinkedAbs.aspx?num=20100017

אי שינוי סכום מחזור העסקאות לפי תקנה 20 לתקנות מע"מ

עוסק לעניין דיווח חודשי או דו חודשי לשנת 2011 נותר ללא שינוי ועומד על 1,500,000 ₪. עדכון הסכום נעשה במסגרת הוראת שעה.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים מיום 28.11.10, מובא לידיעת ציבור העוסקים, כי בהתאם לתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, סכום מחזור העסקאות של

תזכיר תיקון 16 לחוק השקעות משותפות בנאמנות

במקרים רבים העלות והמחויבות הנובעת מכך. העדר הרגולציה במוצר אחד וקיומו באחר מובילה להבדלי עלויות בין המוצרים ולמעבר של מנפיקים למוצרים אשר הרגולציה עליהם פחותה, אף שהם עתירי סיכון. ◆ לאור האמור מוצע במסגרת תיקון החוק להסדיר את תחום תעודות הסל באופן זומה להסדרה הקיימת כיום על קרנות הנאמנות, בשינויים המחויבים ממאפייניו הייחודיים של תחום תעודות הסל. העברת תעודות הסל מרגולציה המבוססת על גילוי לרגולציה המבוססת על הסדרה ופיקוח, עולה בקנה אחד עם המלצות צוות מכשירים פיננסיים, ותואמת את התפיסה הקיימת במדיניות מתקדמות בעולם לפיה תחום ההשקעות מחייב פיקוח, ללא תלות באופן התאגדות הגוף המנהל

◆ משרד האוצר פרסם את [תזכיר חוק השקעות משותפות בנאמנות \(תיקון מס' 16\), התשע"א-2010](#).

◆ עפ"י מטרת החוק המצויינת בתזכיר- המצב כיום הינו שנוצר ארביטראז' רגולטורי בין מוצרים הדומים מאוד באפיונם ובמטרות ההשקעה בהם. בעוד הסדרת תחום קרנות הנאמנות מכוח חוק השקעות משותפות בנאמנות הינה הסדרה מפורטת, מחייבת, והפיקוח עליו הדוק למדי, הרי שתעודות הסל, המהוות מכשיר פיננסי תחליפי להשקעה בקרנות נאמנות, כפופות לחובות גילוי בלבד. השפעתו של ארביטראז' רגולטורי זה, הובילה לכך שמנפיקים מעדיפים להציע מוצרי השקעה לציבור שאינם תחת רגולציה ובכך נחסכת מהם

מותר הרשות מהתושב
נדב הכהן, רו"ח
משרד רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

ועליו לפרט "בדיוק" את הנימוקים להשגתו ואת סכום המס שאינו שנוי במחלוקת!

◆ יו"ר ועדת הכספים לא אישר את התיקון, כפי שהוצע, ותבע מנציגי רשות המיסים לנקוט בנוסח שונה, שידרוש חובת נימוק זהה מאת המשיב ומאת המנהל.

נציגי רשות המיסים ניסו להסביר, כי המילה "בדיוק" מופיעה בהקשר דומה גם בפקודת מס הכנסה (הערה נכונה, כשלעצמה) אך חברי ועדת הכספים לא התרשמו מכך ואף היה מי שאמר, כי הביטוי "בדיוק" מקומו בעולם המדעים המדויקים, ולא בעולם המס.

◆ יש לברך את חברי ועדת הכספים, שבערנותם מנעו הפעם מנציגי הרשות המבצעת לעשות בחוק כבתוך שלהם, אלא שהשינויים האחרים בחוק, שאושרו באותה ישיבה (למרות התנגדותם של נציגי הלשכות המקצועיות), מדאיגים הם עד למאוד.

במיוחד אנו חרדים מהשלכות התיקון בחוק, שמכוחו יהיה הרוכש חייב להעביר למנהל 15% מהתמורה (במכירת זכות במקרקעין שתמורתה נקבעה בכסף בלבד), לאחר שיתקיימו תנאים מסוימים.

לטעמנו, מדובר בתיקון מיותר ובלתי ראוי, שיעשיר את קופת האוצר שלא לצורך, אשר עלול ליצור ניגודי עניינים פוטנציאליים בין המוכרים לבין הקונים, ובסופו של יום יוליך לדשדוש ולחוסר היצע בשוק המקרקעין, דבר שיוביל לעליית מחירים.

◆ זה המקום להזכיר את הרפורמות הרבות, שנעשו בשנים האחרונות בקול תרועה רמה ע"י הרשות המבצעת (בשוק ההון והחיסכון, בשווי השימוש ברכב ובדיווח המקוון), שזרעו מבוכה ותסכול בקרב תושבי המדינה.

יש הסבורים, שהקש הנוסף כבר שוגר לדרכו ולא נותר לנו אלא לראות גבו של איזה גמל יישבר ראשון.

◆ חוקי המס משופעים כידוע בסנקציות שונות (כספיות, מנהליות ופליליות), המופעלות בשל מעשי הנישומים או מחדליהם (הממשיים או המדומים).

אין צורך להזכיר, כי רשות המיסים נמצאת, בדרך כלל, בעמדת יתרון מובהקת מול הנישום, ואף לא ניתן להטיל אחריות אישית על מי מעובדיה (למעט, אולי, במקרים חריגים ביותר).

מציאות עגומה זו אינה מדירה כנראה שינה מעיני נציגי הרשות המבצעת, המבקשים מחברי ועדת הכספים של הכנסת לאשר גזירות נוספות המוטלות על הציבור, חדשות לבקרים.

◆ בדיון שנערך בוועדת הכספים של הכנסת, ביום 25.11.2010, נתבקשו חברי ועדת הכספים - בין היתר - לאשר סדרת תיקונים בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג - 1963 (להלן: "החוק").

השינויים המוצעים בחוק כוללים חובת מסירת הצהרה, שתוטל על מי שמוכר זכות במקרקעין (לרבות על מי שעושה פעולה באיגוד מקרקעין), ועל מי שרוכש זכות במקרקעין (לרבות זכות באיגוד מקרקעין), ובה נתונים רבים שאינם מצויים בהכרח בידי המצהיר.

מחאותיהם הנמרצות של נציגי הלשכות המקצועיות, שהשתתפו בדיון, השפיעו על יו"ר ועדת הכספים, שסרב לאשר את ההצעה כמות שהיא ותבע מנציגי רשות המיסים להכין הצעה אלטרנטיבית, פחות מאיימת, שלא תביא לכך שרבים וטובים יהפכו לעברייני מס, שלא מרצונם.

◆ הצעה נוספת, ש"זכתה" לביקורת, עניינה בתיקון סעיף 87 לחוק, העוסק בהשגה שרשאי להגיש למנהל אדם הרואה עצמו מקופח בשומה שהוצאה לו.

לפי הנוסח הנוכחי, רשאי אדם להגיש את ההשגה בכתב, ולפרט את פרטי השומה ואת הטעם להשגתו.

לפי הנוסח המוצע, רשאי אדם לבקש מהמנהל (בהשגה בכתב) לחזור ולעיין ולשנות את השומה,

מיהו "תושב הצפון"

עמ (חי') 833/08 עמ (חי') 18250-01-09 מירב צוקר-לוגסי נ' פ"ש עכו

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - כב' השופטת ס' נשיאה ש' וסרקרוג:

◆ ביהמ"ש דחה את טענת המערער על הנחה עובדתית חלופית של המשיב - תקנה 72 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, החלה גם בערעור מס מאפשרת הסתמכות על עובדות נפרדות ושונות. ביהמ"ש דחה את טענת המערער על אי קיום תנאי סעיף 150א, כאשר בכל זאת נעשה מאמץ לבחון את הנתונים העובדתיים בהתייחס לכל אחת משנות המס, אין בפגם האמור כדי להביא לביטול הוצאת השומות בצו.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מעמדה של רשות המס כרשות ציבורית למלא את תפקידה כנאמן הציבור, מה שמחייב אותה לאתר את היחס הנכון בין טובת הציבור לטובת הפרט. ביהמ"ש קבע, כי אין בדרך התנהלות החקירה ע"י המשיב או באמצעות החוקרים האחרים, כדי להצביע על חריגה מסמכות.

◆ ביהמ"ש קבע, כי על סמך הראיות והעדויות שהובאו יש לקבל את טענת המערער, שבמהלך שנות המס הראשונות שבערעור - 2004 ו- 2005 - נפרדו בני הזוג, וכי גם במהלך תקופת החברות, קודם לפירוד, לא ניהלו משק בית משותף. בנוסף, עפ"י המצב המשפטי הקיים, אין להסיק, כי "מרכז חיים" של אדם בישוב מזכה, יחול רק באותם מקרים בהם גזר על עצמו אותו נישום "סגר סביבתי" הן מבחינת מקום הקניות והן מבחינת הבילויים, לרבות ביקורים מזדמנים. ולכן, העובדה שהמערער השאירה לעצמה חשבון הבנק שלה שנפתח בסניף הבנק של אביה ושרופא המשפחה שלה שנשאר בקריות אין באלה בלבד, כדי לבסס טענה בדבר "מרכז חיים כפול". ביהמ"ש קבע כי אין זה הכרחי, כי רישום שמה של המערער על תיבת הדואר בדירה בחיפה לצד שמו של בן הזוג מעיד על מגורים בפועל בכתובת זו.

◆ בית המשפט הגיע למסקנה, כי שונה המצב בהתייחס לתקופה שמיום 1/7/2005 ועד ל- 30/6/2006. בתקופה זו לא הוכחו מגורים רציפים בעיר עכו לתקופה של 12 חודשים נוספים.

◆ בתחילת מאי כבר הודיעה המערער לבעלת הבית של הדירה המושכרת, כי היא עומדת להינשא, וכי לא תמשיך להתגורר בדירה לאחר תום תקופת השכירות. במקביל הודיעה המערער למעבידה על המעבר לחיפה. ואולם ביהמ"ש קבע, כי המגורים בעכו, כמרכז חיים יחיד, פסקו עוד קודם לכן, וזאת על סמך מעקב שנעשה אחרי המערער.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל בחלקו.

ניתן ביום 7.12.10

ב"כ המערער: עו"ד רון גוברין

ב"כ המשיב: עו"ד יוסף דאוד, ס' לפרקליט מחוז חיפה (אזרחי)

◆ המערערת הייתה רווקה בשנות המס שבערעור (2004-2006), עבדה כשכירה בעיריית עכו בתקופה שבין יולי 2004 ועד לשנת 2008. המערערת שכרה דירה בעיר עכו מ-4.04.04 ועד 30.06.06. לאחר המועד הנ"ל עברה להתגורר בחיפה והודיעה על כך למעסיקה. בשנות המס שבערעור הייתה המערערת בקשר זוגי. כאשר בן זוגה התגורר בכל התקופה בחיפה. לטענת המערערת לא ניהלה עם בן זוגה משק משותף. ביוני 2006 נישאה לבן זוגה.

◆ לטענת המערערת, בכל אחת משנות המס שבערעור התגוררה בדירה בעכו, וככל שחזרה להיות בקשר זוגי, נוכחותה בדירה בחיפה הייתה לביקורים בלבד, מבלי להעביר את מרכז חייה לחיפה. לעמדתה היא עונה להגדרת "תושב צפון".

עוד טוענת המערערת, כי גובה הטבת נמוך מסך עלות שכר הדירה, עלות הציוד שנקנה עבור הדירה בעכו, ולכן לא עומד למערערת אינטרס כלכלי בדרישתה את ההנחה במס.

◆ המשיב טוען, כי בשנות המס שבערעור, הגם שהמערערת שכרה דירה בעיר עכו, המשיכה למעשה בקשר זוגי, ומרכז חייה היה בדירה בחיפה או בקריות, או לפחות היה זה "מרכז חיים כפול".

טוען המשיב, כי מבחינת מידת השימוש בדירה בעכו לא הוצגו ראיות הנתמכות במסמכים שיעידו, כי המערערת שילמה למשכיר את חלקה במיסים העירוניים, ובהוצאות החשמל והמים של הדירה בעכו.

המשיב סבור עוד, כי יש לתת משקל אפסי לאישורים שהציגה המערערת, בדבר תושבות בעכו, והחתומים על ידי ראש העיר, וזאת בין היתר, בשל העובדה שעורכיהם לא הובאו להעיד בפני ביהמ"ש ונמנעה מהמשיב אפשרות לחקור אותם נגדית ולנסות להפריך טענותיהם.

◆ מתייחסת המערערת לטענתו החלופית של המשיב, בדבר מרכז חיים כפול, וקיומה של אופציה בידי המערערת לגור בחיפה. לעמדתה, טענה זו היא בגדר טענה עובדתית חלופית, הנוגדת את הוראות החוק, בהיות מטרתה פגיעה בזכויות היסוד של תושבי עכו ואחרים, הזכאים להנחה.

המערערת טוענת נגד "איכות" הראיות שהוצגו מטעם המשיב, כאשר אלה מתמקדות בתקופת זמן קצרה, לכן לעמדתה, מדובר משקל ראייתי פחות עד אפסי של התמונות שצורפו לנספחים.

עוד טוענת המערערת, כי המעקב שנערך אחריה לא יכול להעמיד כלים בידי המשיב כדי לקבוע אם מרכז חייה של המערערת אינו בעכו. המערערת עמדה עוד על הפגיעה בפרטיותה.

העיתון המקצועי לענייני מסים

ניצול לרעה של הכח הרב המצוי בידי פקיד שומה!?
עמ (ב"ש) 521/02 ר.מ. שביט מבנים חברה לבנין השקעות ופיתוח נ'
פקיד שומה באר-שבע

נהג כלפיו בחוסר שיוויון, כאשר נמנע מלפעול בדרך דומה גם כלפי בעל המניות האחר בחברת גדליה.

◆ לטענת המשיב, הדוחות המתקנים הוגשו לאחר שהחלו דיוני השומה וזמן קצר לפני הוצאת השומה. חברת שביט לא הצביעה על כל עובדה חדשה, המצדיקה הגשת דוחות מתקנים, וכן בשום שלב לא טענה החברה שמדובר בחוב שאינו בר תביעה. לדידו של המשיב, מטרת הגשת הדוחות המתקנים הייתה לסכל את הליכי השומה.

ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע - כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי:

◆ ביהמ"ש קבע, כי גם אם נפלו פגמים בהליכי השומה בפני המשיב, הפגמים הללו נרפאו במסגרת הליך הערעור בפני ביהמ"ש.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין בהוראת סעיף 150א לפקודה כדי לחייב ניתוק מוחלט בין עורך השומה לגורם שדן בהשגה. אמנם, המשיב צריך לעשות מאמץ לשבץ את עובדיו, באופן שלא יחייבם להעביר תחת שבת ביקורתם את החלטת הגורם הממונה עליהם דרך קבע. לפיכך, סבר ביהמ"ש, כי לא נפל פגם המחייב את ביטול השומות או החזרתן לשלב ההשגה.

◆ ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי לא עלה בידי שביט להוכיח, כי עלות הבנייה בפועל של הבתים הפרטיים שונה מקביעתו של המשיב, ובצדק סבר המשיב, כי בהפרש העלות נשאה חברת שאב עבור שביט, באופן המצדיק לזקוף סכום זה כהכנסתו של שביט.

◆ ביהמ"ש קבע, כי הועדות המוסמכות קבעה, כי תאונת הדרכים בה היה מעורב שביט, הוכרה כתאונת עבודה. החברה חבה בחובת זהירות כלפי עובדיה, וכי מדובר בעובד מן המניין. בנוסף, לשביט רשלנות תורמת לנזקיו. לאחר שהכיר ביהמ"ש בזכאותו של שביט לפיצוי בגין נזקי גוף ממעסיקתו, חברת שאב, הרי שיש להכיר, בסכום זה כהוצאה שהוצאה לשם ייצור הכנסה אצל חברת שאב.

◆ ביהמ"ש קבע, כי טענת המשיב, לפיה שביט מבנים כלל לא נזקקה לשירותיה של חברת שאב, שבגינם היא שילמה לאחרונה דמי ניהול, לא יכולה לעמוד. חברה פעילה אינה יכולה להתקיים ולפעול ללא עובדים, ולכן הסוגיה הדרושה הכרעה בעניין זה הינה רק גובה דמי הניהול, בהם אמורה לשאת שביט מבנים כלפי חברת שאב.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מקום בו לא נפסלו ספריו של הנישום והמשיב מבקש להטיל דופי בדיווחיו של הנישום ולהכתימו, עליו הנטל להוכיח שביצוע העבודות חרג מעבר לשנה אחת. שביט מבנים הביאה ראיות לסיוע העבודה בפרק זמן קצר משנה.

◆ ביהמ"ש קיבל את הטענות של המערערים וקבע, כי לא קמה לה חובת דיווח בגין פרויקט מנהלה, ויש לבטל את החיוב בתוספת הכנסה בגין רווחי ביניים. ביהמ"ש קבע, כי לא ניתן לומר שמדובר בחיוב בגין שנת מס שהתיישנה, שכן שביט, על אף אי פעילותה

◆ שביט מבנים ו.ש.א.ב (להלן: **שאב**) הינן חברות אחיות בתחום קבלנות בניין. חברת שביט מבנים (להלן: **חברת שביט**) אינה מעסיקה עובדים מקצועיים ומינהלה, שירותים אלו ניתנים לה ע"י שאב. ערעורים של שתי חברות אחיות ובעל מניותיהן - מיכאל שביט (להלן: **שביט**), הקשורים בעבותות זה בזה, ולכן הדיון בהם אוחד.

◆ טענת המערערות היא שעובדי המשיב לא ניהלו את דיוני השומה בלב פתוח, והתעלמו מטענות של המערערים, בין היתר אי קיום דיון ענייני בהשגה, בניגוד להוראות סעיף 158א(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). בנוסף, המשיב לא פעל כמצוות סעיף 150א לפקודה, הקובע, כי "מי שערך את השומה לא ידון בהשגה עליה".

◆ המערערות טענו, כי תשלום דמי הניהול משביט מבנים לשאב נקבע בצורה אובייקטיבית.

◆ **המשיב טוען** לעומת זאת, כי דמי הניהול בהם נשאה שביט מבנים לא היו נחוצים לשם ייצור הכנסה, אלא מטרתם הייתה להקטין באופן מלאכותי את ההכנסה החייבת ובהמשך לכך את חבותה במס. עוד טען המשיב, כי שביט מבנים שימשה כקבלן מבצע בפרויקט, שמשך ביצוע הפרויקט עלה על 12 חודשים ומשך על שביט מבנים לדווח על רווחי ביניים, כאמור בסעיף 8א לפקודה. המערערים טוענים, כי שגה המשיב עת הוא מדד את משך הפרויקט עפ"י התשלומים בגינו ולא על פי משך ביצועו בפועל.

◆ המערערים מלינים על העובדה, שהמשיב סרב להכיר בסכום ששילמה חברת שאב לשביט בגין נזקי גוף, כתוצאה מתאונת דרכים ברומניה, כסכום הפטור ממס מכוח סעיף 9(7) לפקודה. עוד טען, כי בעוד המשיב ניכה מס מהסכום ששולם לשביט, הוא נמנע מלהכיר בסכום זה כהוצאה של חברת שביט, שהוצאה בייצור הכנסה, באופן המהווה חיוב כפול.

◆ חברת שאב רכשה קרקע לבניית קוטג'ים. שביט רכש מהחברה קרקע לבנייה עצמית של 2 קוטג'ים. המשיב חייב את שביט באופן אישי במס, בגין ההפרש שבין עלות בניית הקוטג'ים שלו לבין עלות בניית הקוטג'ים של החברה, בטענה, כי ההפרש מהווה תשלומים שנשאה החברה במקומו של שביט.

◆ שביט הינו בעל 25% ממניות חברת גדליה, שאינה פעילה. במאזנה של החברה רשומה יתרת חוב של שביט. שביט טוען ששומתו של המשיב מתעלמת מאישיותם המשפטית הנפרדת שלו ושל החברות בבעלותו. המשיב ביצע הרמת מסך כפולה. המשיב סבר, שלאור התקופה הארוכה בה לא הושבה ההלוואה, ולאור העובדה ששביט חויב בריבית רעיונית, הרי שהחברה מחלה על חובה ולפיכך ראה המשיב בסכום החוב כהכנסה חייבת של שביט.

◆ שביט טען, כי בכל הנוגע ליתרת החוב העומדת לו כלפי חברת גדליה, הרי שניתן ליחס חוב זה לכל המאוחר לשנת 1992, ומדובר בשנת מס סגורה, שחלה לגביה התיישנות. עוד טען שביט, כי המשיב

ע"י בעל המניות העיקרי בחברת גדליה – מר שביט בכבודו ובעצמו וככל הנראה הם מצויים ברשותו. בדין התעלם המשיב מאישיותן המשפטית הנפרדת של חברת שאב ושל חברת גדליה, וחייב את שביט באופן אישי במס בגין משיכת יתרת העודפים מחשבונה של החברה. המשיב סרב להכיר בהוצאות של שביט כהוצאה מוכרת עפ"י הוראת סעיף 17 לפקודה, בגין רכישת כלי עבודה קטנים, כיוון שבמאזניה של חברת שאב אין כל רישום.

◆ ביהמ"ש קבע, כי לנישום אין זכות סטטוטורית ובודאי שלא אוטומטית להגשת דו"ח מתקן. בימה"ש לא מצא כל טעות בדוחותיה של חברת שאב כ"הכנסה לקבל" בשנת המס 1992 ובשנות המס שלאחריה, לכן אין כל צורך להתיר הגשתם של דוחות מתקנים ובדין סרב המשיב לקבלם.

התוצאה:

◆ רכיבי הערעורים התקבלו בחלקם הקטן.

ניתן ביום 23.11.10

ב"כ הצדדים: לא צויין

של החברה המלווה, עדיין מוחזק כמי שנטל ממנה הלואה וטרם השיבה. ביהמ"ש קבע, כי ניתן לראות את ההלוואה כחוב שמחלה חברת גדליה לשביט, החייבת במס בהתאם לסעיף 3(ב)(2) לפקודה. ביהמ"ש לא מצא כל ממש בטענתו של שביט, לפיה נהג כלפיו המשיב בחוסר שיוויון ביחס לחובו של בעל המניות האחר בחברת גדליה, כיוון שמדובר בנישומים שונים ושביט. ביהמ"ש קבע, כי שביט הינו בעלה היחיד של חברת שאב ומחזיק במניותיה. שביט מחזיק במישרין ובעקיפין ב-75% ממניות חברת גדליה ודי בכך כדי לקבוע שהינו המביא והמוציא אף בשמה של חברה.

◆ המשיב לא הראה כל משיכת כספים מחשבונה של חברת גדליה, לכן אין לדרוש משביט להביא ראיות לאופי השימוש שעשתה חברת גדליה בכספים שקיבלה מחברת שאב. ביהמ"ש קבע, כי לא היה מקום לחייב את שביט באופן אישי בסכום יתרת הזכות העומדת לחברת שאב במאזנה של חברת גדליה. אולם ביהמ"ש הגיע למסקנה שונה בנוגע לכספי יתרת העודפים אשר אינם מצויים בחשבונה של חברת שאב, לכן המסקנה היא, שהכספים נמשכו

עיכוב גביה מנימוקים רפואיים

עמ (י-ם) 10309-09-10 א. שילו בניה ופיתוח בע"מ נ' רשות המיסים – מס ערך מוסף

המבקשת סבירה, וכי טענות המבקשת לעניין הנוק שייגרם לה אם לא יינתן הצו הזמני נטענו באופן סתמי וכללי (ללא תמיכה כלשהי), ולא היה בהם כדי לשכנע.

ביהמ"ש המחוזי ב"ם – בפני כב' השופטת מ. מזרחי:

◆ ביהמ"ש ציין, כי הבקשה נתמכה אך ורק במסמכים רפואיים. ביהמ"ש החליט להיענות לבקשה הזמנית. ביהמ"ש הוסיף, כי גם המשיבה ראתה לנכון לבוא לקראת המבקשת, כאשר לשיטתה העמידה לרשותה הסדר מקל של 12 תשלומים, במקביל להקפאת גביית הקנסות. מתצהיר המשיבה עולה, כי המבקשת הצליחה לשלם 32,432 ש"ח בלבד. התצהיר האמור אינו סותר מפורשתו את טענות המבקשת לפיהן הובטח לה כי יתרת החוב לא תידרש יותר לאחר אותו תשלום.

ביהמ"ש לא ביטל את הסיכוי של ההליך העיקרי, אך מחשש לפגיעה אנושה במבקשת ומתוך הנחה שמדובר בעיקרו של דבר בתשלום קנס, ביהמ"ש הורה על עיכוב גביה כמבוקש.

התוצאה:

◆ הגביה עוכבה.

ניתן ביום 24.11.10

ב"כ המערערת: עוה"ד דוד בנג'י

ב"כ המשיבה: עו"ד רנאד עיד פר' י-ם (אזרחי)

◆ המבקשת טענה בבקשתה, כי התקיימו "טעמים מיוחדים" שהצדיקו הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 100 לחוק מס ערך מוסף ליתור על קנס וריבית. נטען בבקשה, כי החוב מורכב למעשה מקנסות וריביות, וכל סכום קרן המס שעמד במחלוקת שולם, אך הפעולה לא עודכנה אצל רשויות המע"מ. עוד נטען, כי המבקשת זכאית להכרה בתשומות, אשר הוגשו באיחור למשיבה בגין מחלה קשה של מנהל המבקשת (סרטן הלימפומה), וכי הובטח למנהל המבקשת, כי אם ישלם סכום של 39,000 ש"ח ימליץ נציג המשיבה לבטל כל חוב נוסף, וחרף האמור, לאחר התשלום שבוצע במאמץ רב, נדרשו סכומים נוספים.

◆ ב"כ המשיבה טוען, כי המבקשת לא הציגה עילת תביעה ראויה, וכי הכלל הוא שאין בהגשת ערעור או השגה כדי לדחות או לעכב את מועד תשלומי המס והקנס. ב"כ המשיבה הפנה להלכה, כי אין לעכב ביצוע במצב זה, הנסמך על העובדה שמול המבקשת עומדת רשות מרשויות המדינה, המבטלת חשש שלא ניתן יהיה להשיב מצב לקדמותו אם וכאשר תזכה בערעורה. עוד נטען, כי המשיבה התחשבה בנסיבות האישיות של המבקשת, עת הסכימה לפרוש את תשלומי המס בעניינה ל-12 תשלומים, תוך הקפאת חלק החוב המתייחס לקנסות פיגורים וריביות, והמבקשת לא עמדה בהסדר. ב"כ המשיבה הוסיף, כי החלטת המשיבה בעניין אי-ההכרה בתשומות

"נר ראשון" של רשות המסים

כ- 29% מנהגי מונית שרות שנבדקו במסגרת מבצע "נר ראשון" שערך **משרד השומה תל אביב 5**, ברשות המסים, לא רשמו תקבולים. לפעילות בה נטלו חלק בנוסף גם עשרות **עובדי ניהול ספרים שנקבצו ממשרדי שומה בכל הארץ, עובדי היחידה הארצית לאכיפת הגביה, חוקרים מפקיד שומה חקירות ת"א ושוטרי יחידת סער של היל"כ**, קדמה עבודת הכנה מקיפה בה נסקרו ומופו עסקים שנבחרו באזור תל אביב. הפעילות המבצעית נערכה במספר אפיקים מקבילים: ערב המבצע, החלו עובדי היחידה הארצית לאכיפת הגביה בפעולות לאיתור חייבים. 17 כלי רכב נתפסו, בוצעו 5 עיקולי מיטלטלין. סה"כ נגבו כ- 3.5 מיליון ₪ מחייבים שסומנו כאוכלוסיית יעד לצורך המבצע. במהלך יום המבצע ערכו צוותים של מבקרי ניהול ספרים ביקורת במוניות שירות בקווים 16 ו 51. בהתאם לממצאי הביקורת כ- 29% מנהגי המונית המיוחדות שנבדקו לא רשמו תקבולים. **פקיד שומה תל אביב 5, יובל כהן**, מסר כי מבצעים כגון זה ימשיכו וייערכו כעניין של שגרה.

ועדת הכספים: להכיר בהוצאות האש"ל

ועדת הכספים קוראת להותיר את ההכרה בהוצאות על ארוחות כהוצאה מוכרת ובלבד שתהיינה כרוכות בהפקת ההכנסה. **ביום 6.12.10** התקיים בוועדת הכספים דיון המשך בבקשת רשות המסים לבטל את ההכרה בהוצאות האש"ל. במהלך הדיון הודיעה הוועדה על כוונתה לקבוע שארוחות ש"כרוכות ושלובות בתהליך הפקת ההכנסה ייחשבו הוצאה מוכרת. נציגי האוצר ורשות המסים נתבקשו ע"י הוועדה, לבחון את הנוסח המוצע על-ידה בנושא האש"ל. **יו"ר הוועדה, ח"כ משה גפני (יהדות התורה)**, אמר שהוועדה תומכת עקרונית בעמדת הממשלה (האוצר ורשות המסים), אך עומדת על-כך שיש מקרים שההוצאות צריכות להיות מוכרות. עוד אמר, שיש להעניק למנהל רשות המסים סמכות להחליט אילו הוצאות מוכרות ואליו לא. גפני הדגיש, שהוועדה מעוניינת לקבוע שיש להכיר בהוצאות על ארוחות כהוצאות מוכרות, למשל, במקרים כגון זה של הכבאים, ששהו מספר ימים מחוץ לביתם עקב השריפה בכרמל.

סרט בורקס

יהושע בכר, בן 45 מחיפה, הבעלים של **"בורקס בכר העגלה"**, העוסקת בייצור מוצרי בורקס ומכירתם ברשת של סניפים באזור חיפה, חשוד בהעלמת הכנסות במיליוני ₪ ושימוש בחשבונות מס פיקטיביות. בית משפט השלום בחיפה, **כב' השופטת מעין צור**, שחרר השבוע את החשוד תחת מגבלות. ביום 1.12.10 ערכו **משרד חקירות מע"מ חיפה ומשרד מע"מ חיפה**, ביקורות בכל סניפי הרשת באזור חיפה והקריות. המבצע החל בחיפוש בבית החשוד ונמשך בביקורת וחיפושים בסניפי הרשת. בחיפוש נתפשו מסמכים וממצאים רבים שמאוששים את החשדות שעלו. על פי החשד, כמצוין בבקשה שהוגשה לבית המשפט, במהלך השנים האחרונות דיווח החשוד דיווחים כוזבים למע"מ על היקף הפעילות של הרשת. מהבקשה עולה, כי החשוד מתנהל ברשלנות, אין לו תיעוד של משלוחי הסחורה המיוצרת והמשווקת למכירה, אין תיעוד כספי של המכירות בחלק מהסניפים וכל המערך הניהולי והחשבונאי של הרשת מתנהל תוך זילות בוטה ברשות המסים.

ראשי רשת רו"ח MGI מגיעים לארץ

בכירי רשת ראיית החשבון הבינלאומית MGI המיוצגת בישראל על ידי משרד רואי החשבון **קנובל, בלצר יקר ושות'**, מגיעים ארצה לביקור ראשון בו ייקחו חלק גם בכנס לקוחות הפירמה, שיתקיים ביום שני הבא, 13.12.2010 במלון קראון פלאזה בתל אביב. רשת MGI פועלת באמצעות 288 משרדים ב-83 מדינות. לרשת נוכחות חזקה באירופה ובארה"ב והיא מתמחה בעסקים בגודל בינוני. מנכ"ל הרשת, **טרי דהלווקס**, והממונה על אזור הים התיכון **פונצ'סקו ברטולוצ'י**, ייטלו חלק בכנס הלקוחות השנתי שעורך משרד MGI ישראל, וכן יפגשו עם גורמים מרכזיים במשק. לצידם של בכירי הרשת הבינלאומית MGI, אשר יישאו דברים באירוע, ישתתף בכנס הלקוחות של פירמת MGI ישראל, גם נשיא לשכת רואי חשבון, רו"ח דורון קופמן, אשר ימפה את מצב המשק לקראת 2011. משרד MGI ישראל נוסד בשנת 1999, הוא ממוקם בעשירייה השנייה של המשרדים המובילים בישראל בשני הדירוגים הבולטים BDI, D&B. המשרד מונה כ-40 עובדים ו-4 שותפים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הלבנטי
 טל. 03-6966733-03, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.